

UOHSX00FCSOJ

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0133/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-35818/2021/161/TMi

Brno 25. 10. 2021

V řízení o rozkladu ze dne 26. 8. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **městys Suchdol**, IČO 00236462, se sídlem Suchdol 1, 285 02 Suchdol, ve správním řízení zastoupen Mgr. Tomášem Hrstkou, advokátem, ev. č. ČAK 18698, se sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0068/2021/VZ, č. j. ÚOHS-26518/2021/500/Alv ze dne 5. 8. 2021, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 18. 2. 2021 na návrh navrhovatele –

- **Together to target s.r.o.**, IČO 01508865, se sídlem Žofinská 233/10, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, ve správním řízení zastoupena Mgr. Janem Seidelem, advokátem, ev. č. ČAK 15976, se sídlem Přístavní 531/24, 170 00 Praha,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Vstup městyse Suchdol do obchodní společnosti Vodohospodářská společnost Vrchlice – Maleč, a.s.**“ v jednacím řízení bez uveřejnění, kdy oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 2. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-004780 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 2021/S 025-059526, jehož účastníkem je i vybraný dodavatel –

- **Vodohospodářská společnost Vrchlice – Maleč, a.s.**, IČO 46356967, se sídlem Ku Ptáku 387, 284 01 Kutná Hora,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0068/2021/VZ, č. j. ÚOHS-26518/2021/500/Alv ze dne 5. 8. 2021

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“¹), k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 18. 2. 2021 návrh (dále jako „**návrh**“) navrhovatele – Together to target s.r.o., IČO 01508865, se sídlem Žofinská 233/10, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, ve správním řízení zastoupena Mgr. Janem Seidelem, advokátem, ev. č. ČAK 15976, se sídlem Přístavní 531/24, 170 00 Praha, zastoupení ověřeno na základě plné moci ze dne 11. 2. 2021 (dále jako „**navrhovatel**“) – z téhož dne na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – městys Suchdol, IČO 00236462, se sídlem Suchdol 1, 285 02 Suchdol, ve správním řízení zastoupen Mgr. Tomášem Hrstkou, advokátem, ev. č. ČAK 18698, se sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice, zastoupení ověřeno na základě plné moci ze dne 20. 4. 2021 (dále jako „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Vstup městyse Suchdol do obchodní společnosti Vodohospodářská společnost Vrchlice – Maleč, a.s.“ v jednacím řízení bez uveřejnění, kdy oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 5. 2. 2021 pod ev. č. zakázky Z2021-004780 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 2021/S 025- 059526 (dále jako „**veřejná zakázka**“).
2. Dle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“) došlo dne 18. 2. 2021, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele, k zahájení správního řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky. Účastníkem správního řízení je i vybraný dodavatel –

---

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 67 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

Vodohospodářská společnost Vrchlice – Maleč, a.s., IČO 46356967, se sídlem Ku Ptáku 387, 284 01 Kutná Hora (dále jako „**vybraný dodavatel**“).

3. Dne 6. 4. 2021 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0068/2021/VZ č. j. ÚOHS-11600/2021/500/Alv (dále jako „**původní prvostupňové rozhodnutí**“), kterým rozhodl, že se návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. V odůvodnění původního prvostupňového rozhodnutí Úřad uvedl, že mu nepřísluší zadavateli, jako územně samosprávnému celku, určovat, jaký model správy vodohospodářské infrastruktury si zvolí. Byť existují jiné alternativy pro provoz vodohospodářské infrastruktury, nesplňují záměr zadavatele spočívající v převedení nepeněžitého majetku do správy konkrétní společnosti, ve které by zadavatel vlastnil část akcií a tímto způsobem se podílel na správě vodohospodářské infrastruktury jako jeden z akcionářů společně s dalšími územně samosprávnými celky. Dle Úřadu se tak jedná o specifickou situaci, kdy nedochází k nákupu libovolných akcií za účelem investice, nýbrž se v tomto případě jedná o nákup nově emitovaných akcií vybraného dodavatele realizovaný vložением peněžitého a nepeněžitého majetku zadavatele za účelem zajištění řádné správy vodohospodářské infrastruktury zadavatele. Výběr konkrétního dodavatele je potom podepřen určitými technickými důvody a know-how, kterými nemůže disponovat žádný jiný dodavatel. Úřad proto uzavřel, že pokud se zadavatel rozhodl pro vstup do vybraného dodavatele, přičemž toto své rozhodnutí relevantně odůvodnil záměrem převést svou vodohospodářskou infrastrukturu do vlastnictví vybraného dodavatele za účelem řádné správy a provozu této infrastruktury, pak Úřad shledává užití jednacímho řízení bez uveřejnění (dále jako „**JŘBU**“) zadavatelem za oprávněné, neboť tento požadavek zadavatele nemůže splnit žádná jiná akciová společnost. Podle Úřadu tak nebyl dán důvod pro uložení zákazu plnění smlouvy podle § 254 odst. 1 písm. a) zákona. Úřad rovněž konstatoval, že uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem v JŘBU nebránila blokační lhůta dle 246 odst. 1 písm. c) zákona, neboť ta vzhledem k předmětu námitek navrhovatele ze dne 8. 1. 2021 (dále jako „**námítky navrhovatele**“) běžela pouze ve vztahu k uzavření smlouvy mimo zadávací řízení. Úřad tak neshledal, že by byl dán důvod pro uložení zákazu plnění smlouvy podle § 254 odst. 1 písm. b) zákona.
4. Proti původnímu prvostupňovému rozhodnutí podal navrhovatel dne 14. 4. 2021 rozklad. Předseda Úřadu o něm rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-R0075/2021/VZ, č. j. ÚOHS-18512/2021/161/TMi ze dne 9. 6. 2021 (dále jako „**rozhodnutí o rozkladu navrhovatele**“) rozhodl tak, že rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-S0068/2021/VZ, č. j. ÚOHS-11600/2021/500/Alv ze dne 6. 4. 2021 zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Předseda Úřadu zrušil zmíněné prvostupňové rozhodnutí s ohledem „*na nesprávný závěr Úřadu ohledně běhu blokační lhůty prezentovaný v bodě 114 napadeného rozhodnutí. V něm Úřad uvedl, že námítka navrhovatele mířily na postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení. I blokační lhůta proto podle Úřadu běžela pouze ve vztahu k uzavření smlouvy mimo zadávací řízení, a na uzavření smlouvy v JŘBU se tak nevztahovala.*“ Předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu navrhovatele rovněž konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí „*nebylo ve věci posouzení oprávněnosti použití JŘBU dostatečně odůvodněno*“ a vyložil důvody, pro které dospěl k závěru, že zadavatel porušil zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku vyplývající z § 246 odst. 1 písm. c) zákona, pročež Úřad v novém projednání věci zavázal „*právním názorem, dle kterého platí, že uzavření smlouvy bránil běh*“

blokační lhůty. Otázkou naplnění důvodů pro použití JŘBU se tak již Úřad nebude blíže zabývat.“ S ohledem na shora uvedené předseda Úřadu dospěl k závěru, že „Úřad v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil otázku naplnění podmínky pro uložení zákazu plnění smlouvy podle § 254 odst. 1 písm. b) zákona, a to v důsledku nesprávného závěru, že se blokační lhůta běžící podle § 246 odst. 1 písm. c) zákona na základě nevypořádaných námitek navrhovatele vztahovala pouze k postupu zadavatele směřujícímu k uzavření smlouvy mimo zadávací řízení. Odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k naplnění podmínek pro použití JŘBU pak shledávám nedostatečným, avšak opětovné přezkoumání splnění podmínek pro použití JŘBU nemusí být v novém projednání věci nezbytné.“

II. Napadené rozhodnutí

5. Dne 5. 8. 2021 vydal Úřad, s ohledem na závazný právní názor předsedy Úřadu uvedený v rozhodnutí o rozkladu navrhovatele, rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0068/2021/VZ č. j. ÚOHS-26518/2021/500/Alv (dále jako „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl o uložení zákazu plnění „Smlouvy o úpisu akcií“ uzavřené dne 29. 1. 2021, ve znění dodatku č. 1 ze dne 15. 6. 2021, mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem (dále jako „**smlouva**“) na veřejnou zakázku, neboť předmětná smlouva byla uzavřena postupem podle § 254 odst. 1 písm. b) zákona přes zákaz jejího uzavření stanovený v § 246 odst. 1 písm. c) zákona, tj. před uplynutím lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele běžící od podání námitek navrhovatelem dne 8. 1. 2021 do 2. 2. 2021. Výrokem II. napadeného rozhodnutí pak Úřad uložil zadavateli povinnost uhradit náklady řízení.
6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že je třeba zohlednit skutečnost, že postupuje-li zadavatel k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, je pro případné stěžovatele velice složité (někdy i nemožné) zjistit, že k takovému postupu dochází. Nejinak je tomu i při postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky v JŘBU, jehož zahájení není zadavatel povinen oznamovat neomezenému počtu dodavatelů. Dozvěděl-li se tedy navrhovatel o záměru zadavatele, proti němuž brojil podanými námitkami, bylo by nepřiměřené nevztahovat blokační lhůtu dle § 246 odst. 1 písm. c) zákona běžící z důvodu podání (a nevypořádání) námitek navrhovatele i na uzavření téže smlouvy mezi týmiž subjekty v JŘBU.

III. Rozklad zadavatele

7. Dne 26. 8. 2021 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 11. 8. 2021. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.
8. Dne 9. 9. 2021 potom Úřad obdržel doplnění rozkladu zadavatele z téhož dne, a to v reakci na usnesení sp. zn. ÚOHS-S0068/2021/VZ, č. j. ÚOHS-29265/2021/524/RŠu ze dne 30. 8. 2021, jímž byla zadavateli určena lhůta k doplnění podaného rozkladu o náležitosti podání v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu o písemné sdělení, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, a co se navrhuje.

Námitky rozkladu

9. Zadavatel v rozkladu namítá, že napadené rozhodnutí je nesprávné, nezákonné a nepřezkoumatelné.
10. Zadavatel předně uvádí, že dle jeho názoru není navrhovatel vůbec aktivně legitimován k podání návrhu na přezkoumání postupu zadavatele, neboť nemohl být ani potenciálně dotčen zadáním veřejné zakázky v JŘBU. Předmětem veřejné zakázky totiž bylo pořízení akcií, a to pořízením originárním způsobem nabytí, tedy upsáním nových akcií. Není právně možné, aby takovou veřejnou zakázku plnil navrhovatel, a tedy mu postupem zadavatele nemohla vzniknout žádná újma.
11. Zadavatel dále namítá, že Úřad nesprávně posoudil aplikovatelnost blokační lhůty, běžící na základě podaných námitek proti postupu mimo zadávací řízení, na postup zadavatele v JŘBU, který je předmětem přezkumu ve správním řízení. Podle zadavatele Úřad v této věci nesprávně interpretuje judikaturu a opomíjí smysl blokační lhůty.
12. Podle zadavatele je napadené rozhodnutí rovněž zatíženo nepřezkoumatelností, neboť Úřad se vůbec nevyjádřil k argumentům zadavatele uvedeným ve vyjádření k podkladům napadeného rozhodnutí, čímž zcela vyprázdnil procesní práva zadavatele.
13. Nad rámec uvedeného zadavatel požaduje, aby předseda Úřadu pochopitelně a koherentně vysvětlil, jak má zadavatel při snaze o pořízení akcií postupovat, a aby rozebral, za jakých podmínek a zda vůbec mohou zadavatelé zadávat veřejné zakázky na nově upsané akcie v JŘBU.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel na základě výše uvedené argumentace navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření vybraného dodavatele k rozkladu zadavatele

15. Dne 22. 9. 2021 obdržel Úřad vyjádření vybraného dodavatele k rozkladu zadavatele. Vybraný dodavatel ve vyjádření uvedl, že souhlasí s podaným rozkladem zadavatele.

V. Vyjádření navrhovatele k rozkladu zadavatele

16. Dne 22. 9. 2021 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele k rozkladu zadavatele. Navrhovatel ve vyjádření uvedl, že považuje rozklad zadavatele za nedůvodný a napadené rozhodnutí za věcně správné.
17. K tvrzenému nedostatku aktivní legitimace navrhovatel uvedl, že se s touto otázkou Úřad již vypořádal v napadeném rozhodnutí a v původním prvostupňovém rozhodnutí. Závěry Úřadu ohledně aktivní legitimace navrhovatele potvrdil rovněž předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu navrhovatele. Navrhovatel se tak s posouzením otázky aktivní legitimace ze strany Úřadu plně ztotožňuje a považuje námitku nedostatku aktivní legitimace navrhovatele za nedůvodnou.
18. K tvrzené neaplikovatelnosti blokační lhůty na námitky pro zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení navrhovatel odkázal na závěr Úřadu v bodu 18 napadeného rozhodnutí a doplnil, že předseda Úřadu v rozhodnutí o rozkladu navrhovatele vyhověl navrhovateli právě

s ohledem na konstatované porušení, resp. nerespektování blokační lhůty ze strany zadavatele. Na tomto závěru není dle navrhovatele důvod cokoli měnit.

19. Navrhovatel závěrem svého vyjádření uvedl, že rozklad zadavatele není důvodný a předseda Úřadu by jej měl zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

VI. Řízení o rozkladu

20. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
22. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu zadavatele.

VII. K námitkám rozkladu

K námitce nedostatku aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu

23. Zadavatel v rozkladu namítá, že předmětem veřejné zakázky bylo pořízení akcií vybraného dodavatele, a to úpisem nových akcií za současného navýšení základního kapitálu vybraného dodavatele a rovněž v návaznosti na vložení peněžitých a nepeněžitých vkladů do základního kapitálu vybraného dodavatele. Tento předmět veřejné zakázky nemohl dle zadavatele plnit nikdo jiný než vybraný dodavatel, a navrhovateli proto nemohla být postupem zadavatele způsobena žádná újma. Ta je podmínkou pro podání návrhu, a navrhovatel tedy vzhledem k její absenci nebyl aktivně legitimován k podání návrhu.
24. K této námitce je třeba předně poznamenat, že se jí Úřad opakovaně zabýval. Nejprve v bodě 61 původního prvostupňového rozhodnutí uvedl, že podle výpisu z Živnostenského rejstříku je předmětem podnikání navrhovatele „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, přičemž navrhovatel disponuje mj. živnostenskými oprávněními »provozování vodovodů a kanalizací a úprava a rozvod vody« a »zprostředkování obchodu a služeb«.“ Následně v bodě 62 původního prvostupňového rozhodnutí Úřad konstatoval, že „v šetřeném případě nelze vyloučit alespoň teoretickou možnost účasti navrhovatele v předmětném zadávacím řízení, a tedy ani teoretickou možnost jejího získání. Uvedl-li tedy navrhovatel, že jeho újma spočívá v nemožnosti plnit veřejnou zakázku a dosáhnout tím zisku, shledává Úřad takové vymezení újmy za dostatečné a legitimující navrhovatele k podání návrhu k Úřadu, a to i při zohlednění skutečností zmiňovaných zadavatelem (nepředložení konkrétní nabídky

zadavateli, neexistence zveřejněné smlouvy ve věci vodohospodářské aktivity navrhovatele v Registru smluv, neexistence webových stránek, navrhovatel nedisponuje zaměstnanci, objem transakcí uvedený ve výsledku hospodaření navrhovatele).“ Na těchto závěrech Úřad setrval rovněž v bodech 78 a 79 napadeného rozhodnutí.

25. Povinnost navrhovatele v návrhu označit, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku mu vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, je zakotvena v ustanovení § 251 odst. 1 zákona. Ustanovení § 265 písm. b) zákona potom uvádí, že Úřad návrh zamítne, pokud nebyl podán oprávněnou osobou.
26. Navrhovatel v posuzovaném případě v návrhu k porušení zákona uvedl následující: „*Navrhovatel tímto podává návrh na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, kterou je smlouva o úpisu akcií, a to:*
- a. dle § 254 odst. 1 písm. a) zákona vzhledem k tomu, že zadavatel uzavřel smlouvu o úpisu akcií bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, ačkoli byl povinen toto oznámení uveřejnit; a*
  - b. dle § 254 odst. 1 písm. b) zákona vzhledem k tomu, že zadavatel uzavřel smlouvu o úpisu akcií přes zákaz jejího uzavření stanovený dle § 246 odst. 1 písm. c) zákona.“*

K hrozící újmě navrhovatel v návrhu uvedl, že mu „*v důsledku uzavření smlouvy o úpisu akcií zadavatelem v rozporu se zákonem vznikla újma ve formě ušlého zisku z podnikatelské činnosti při potenciální realizaci veřejné zakázky.*“ Navrhovatel tak v návrhu srozumitelně uvedl, v čem spatřuje porušení zákona, a jaká újma mu na základě něj hrozí.

27. V daném případě tedy návrh obsahuje, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, zadavatel však tvrdí, že navrhovateli nemohla v daných okolnostech tvrzená újma vůbec vzniknout. Taková situace by pak vyžadovala postup dle § 265 písm. b) zákona (srov. bod 71 rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0060/2021/VZ, č. j. ÚOHS-12706/2021/162/HSc, HBa ze dne 28. 6. 2021). U újmy hrozící navrhovateli však není třeba zkoumat, zda u daného navrhovatele ke vzniku újmy skutečně došlo, nýbrž postačí, že postup zadavatele potenciálně mohl vznik újmy způsobit. Posouzení splnění náležitostí návrhu podle § 251 odst. 1 zákona není předmětem správního řízení, nýbrž pouze ověřením určitého vyžadovaného standardu formální kvality návrhu, aby na základě něj Úřad mohl vést návrhové řízení. Předmětem správního řízení pak je samotné tvrzené porušení zákona, které Úřad detailně přezkoumá na základě skutečností tvrzených v návrhu. Nebylo by tedy účelné, aby Úřad posuzoval, zda skutečně došlo ke vzniku újmy na straně navrhovatele, nýbrž postačí potencialita vzniku takové újmy. Tato potencialita je pak obecně pojímána velmi široce a nelze ji shledat zejména u osob, kterým z povahy věci vůbec újma na jejich právech hrozit nemůže. Odborná literatura k § 265 písm. b) zákona uvádí, že „*[u]platnění komentovaného ustanovení je tak třeba předpokládat pouze v případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy dle § 250 odst. 2. Ve vztahu k tomuto návrhu je tak možno výrok dle komentovaného ustanovení očekávat pouze v případě, že návrh podává subjekt, kterému úkonem zadavatele vůbec nemohla vzniknout újma na jeho právech, ani mu tato újma nemohla hrozit, jak to mezi obecnými náležitostmi návrhu vyžaduje § 251 odst. 1. Bude se tak*

*např. jednat o návrh podaný osobou, která vůbec nepodniká v předmětné oblasti, případně návrh podal novinář, občanský aktivista a podobně.*²

28. Na postup zadavatele je třeba rovněž nahlížet v širším kontextu a posoudit, jakým záměrem se tento postup řídil. Byť je v daném případě deklarovaným předmětem veřejné zakázky pořízení akcií vybraného dodavatele, dovodil předseda Úřadu v bodě 25 rozhodnutí o rozkladu navrhovatele následující: *„Jestliže pravým důvodem pro majetkový vstup do vybraného zadavatele nebyla obchodní investice, nýbrž zajištění řádné správy a provozu vodohospodářské infrastruktury (jak Úřad uvádí v bodě 104 napadeného rozhodnutí), je třeba posoudit také to, zda stejného cíle nemohl zadavatel dosáhnout i jinými prostředky, než je majetkový vstup do vybraného dodavatele. Provoz vodohospodářské infrastruktury by bylo možné zadat rovněž prostřednictvím veřejné zakázky na služby nebo prostřednictvím koncese na služby, pokud tomu nebrání technické důvody.“* Tento závěr potvrzuje skutečnost, že se v daném případě nejednalo o prostou výměnu nově upsaných akcií za peníze, nýbrž zadavatel rovněž vložil do vybraného dodavatele svou vodohospodářskou infrastrukturu. Vybraný dodavatel se tak de facto stane správcem vodohospodářské infrastruktury v městysu Suchdol, neboť zadavatel již nemá provoz a správu předmětné vodohospodářské infrastruktury ve své moci. Zadavatel tak fakticky rozdělil postup směřující k naplnění jeho potřeby, kterou je správa a provoz vodohospodářské infrastruktury, do několika úkonů, a to úpisu akcií vybraného dodavatele, převodu vodohospodářské infrastruktury a následného poskytování vodohospodářských služeb. Navrhovatel pak fakticky napadá nejen jednotlivé části tohoto postupu, ale postup celý, neboť završení první části tohoto postupu (úpis akcií a převod vodohospodářské struktury) bude nevyhnutelně směřovat i ke svěření vodohospodářských služeb vybranému dodavateli. Zadavatelem zvolenému řešení však byl navrhovatel dle návrhu schopen konkurovat.
29. Pakliže je třeba vnímat postup zadavatele širěji, tedy jako postup směřující k zajištění správy a provozu vodohospodářské infrastruktury, je nutné obdobnou optikou nahlížet i na újmu hrozící navrhovateli vyplývající z postupu zadavatele. Navrhovatel v bodě 16 návrhu uvedl, že dne 22. 9. 2020 kontaktoval zadavatele s cílem získání podkladů, které by mu umožnily předložit zadavateli nabídku poradenství pro vytvoření městské společnosti, která by provozovala vodovody a kanalizace ve vlastnictví zadavatele. V důsledku uzavření smlouvy pak dle bodu 18 návrhu vznikla navrhovateli *„újma ve formě ušlého zisku z podnikatelské činnosti při potenciální realizaci veřejné zakázky.“*
30. Na základě výše uvedeného lze shrnout, že zadavatel uzavřel smlouvu s cílem zajistit správu a provoz vodohospodářské infrastruktury, neboť tuto smlouvu nelze posuzovat izolovaně, ale toliko jako součást určitého řetězce kroků (úpis akcií, převod vodohospodářské infrastruktury, vodohospodářské služby). Navrhovatel v návrhu hrozící újmu definoval jako ztrátu potenciální možnosti zajištění správy a provozu vodohospodářské infrastruktury zadavatele (byť formou poradenství), a byl dle zjištění Úřadu (viz bod 78 napadeného rozhodnutí) hypoteticky schopný zajistit záměr zadavatele (zajistit správu a provoz vodohospodářské infrastruktury). Nelze tedy vyloučit, že postupem zadavatele mohla navrhovateli vzniknout či hrozit újma. Lze tak uzavřít,

² Vilém PODEŠVA, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, 2016. Komentář k § 265 písm. b).

že Úřad v napadeném rozhodnutí nepochybil, když rozhodl, že navrhovatel byl aktivně legitimován k podání návrhu.

31. Rozkladové námitky zadavatele směřující k nedostatku aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu jsou výlučně založeny na tom, že navrhovatel nebyl schopen dodat zadavateli požadované akcie vybraného dodavatele. Jak však bylo vysvětleno shora, na smlouvu nelze nahlížet jako na prostý úpis akcií, ale jako na součást procesu, jehož výsledkem je zajištění vodohospodářských služeb. Námitky se tak zcela míjejí s podstatou závěru, že navrhovatel byl k podání návrhu aktivně legitimován, a je nutno je tedy odmítnout.

K námitce neaplikovatelnosti blokační lhůty vztahující se k námitkám proti zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení

32. Zadavatel v rozkladu uvádí, že nemůže souhlasit s aplikací blokační lhůty, která se váže k povahou zcela odlišným námitkám, jež se netýkaly postupu zadavatele, který je sporován v nyní projednávaném návrhu. Úřad dle zadavatele nesprávně interpretoval použitou judikaturu a opomenul smysl blokační lhůty.
33. Úřad v bodě 110 napadeného rozhodnutí odkázal na závazný názor předsedy Úřadu prezentovaný v rozhodnutí o rozkladu navrhovatele, podle kterého blokační lhůta běžící v souladu s § 246 odst. 1 písm. c) zákona ve spojení s § 251 odst. 3 zákona v délce 25 dnů ode dne odeslání námitek navrhovatelem „*znemožňovala zadavateli uzavřít smlouvu s vybraným dodavatelem, jejímž předmětem byl vstup zadavatele do vybraného dodavatele. Jednalo se tedy o totožný předmět smlouvy mezi totožnými subjekty, jako v případě smlouvy, kterou zadavatel a vybraný dodavatel uzavřeli dne 29. 1. 2021 v JŘBU a jejíhož zákazu plnění se nyní navrhovatel domáhá. Jak je patrné z návětí § 246 odst. 1 zákona, právě zadavatel, dodavatel a řešená smlouva (resp. její předmět) jsou klíčovými definičními znaky, které vymezují účinky blokační lhůty. Není tedy rozhodné, v jakém zadávacím řízení nebo v jakém postupu mimo zadávací řízení zadavatel postupuje. Shodují-li se předmět smlouvy a smluvní strany, blokační lhůta, která se aktivovala podáním námitek proti **konkrétnímu postupu** (pozn. zvýraznění provedenou předsedou Úřadu), brání uzavření smlouvy se stejným předmětem plnění mezi stejnými subjekty. Bylo by v rozporu s účelem blokačních lhůt, kdyby se vztahovaly výhradně k určitému typu zadávacího řízení či postupu mimo zadávací řízení, zatímco v jiném typu zadávacího řízení by bylo možné tutéž smlouvu uzavřít a zmařit tak možnost nápravy protiprávního postupu zadavatele.“ Je nutno poukázat na skutečnost, že navrhovatel ve svých námitkách smlouvu, kterou nakonec zadavatel uzavřel v JŘBU, konkretizoval velmi podrobně, kdy uvedl konkrétní počet akcií, emisní kurs i předmět nepeněžitěho vkladu.*
34. Ke smyslu a účelu blokační lhůty běžící v souladu s § 246 odst. 1 písm. c) zákona ve spojení s § 251 odst. 3 zákona v délce 25 dnů ode dne odeslání námitek navrhovatelem v konkrétním daném případě je třeba poznamenat, že jím je zajištění možnosti efektivní obrany (podání návrhu k Úřadu) proti potenciálně závadnému postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, a to ještě před uzavřením smlouvy.
35. Důsledkem podání námitek je spuštění běhu blokační lhůty, která zajišťuje možnost efektivní obrany. Principem institutu námitek však je mimo jiné získat odpovědi zadavatele ke všem námitkám, a to nejen proto, aby navrhovatel mohl posoudit argumentaci zadavatele a zvážit, zda podá návrh k Úřadu (a složí kauci), ale rovněž proto, aby zadavatel posoudil svůj postup s ohledem na podané námitky a učinil případné korekce svého jednání. V posuzovaném

případě by zadavatel při řádném vypořádání námitek kupříkladu mohl vysvětlit navrhovateli, proč by „poskytnutí poradenství při vytvoření výhodnějšího modelu participace na společnosti Vodohospodářská společnost Vrchlice-Maleč, a.s., případně při zajištění vkladu daného majetku do jiné vodohospodářské společnosti výměnou za akcie či podíl takové obchodní společnosti za výhodnějších podmínek“ nemohlo naplnit záměr zadavatele.

36. V daném případě však zadavatel námitky navrhovatele nijak nevypořádal a uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem v JŘBU. Takový postup však rozhodně nelze z pohledu navrhovatele považovat za vyhovění jeho námitkám. Navrhovatel totiž v námitkách nezpochybňoval pouze to, že zadavatel postupuje mimo zadávací řízení, nýbrž namítal, že celý proces nabývání akcií vybraného dodavatele je v rozporu se zákonem, když ve Věstníku veřejných zakázek ani na profilu zadavatele neuveřejnil zadavatel žádné informace o vyhlášení zadávacího řízení na veřejnou zakázku na nabytí akcií. Namítal dále, že „pokud by Zadavatel postupoval v souladu se zákonem a zadal veřejnou zakázku postupem dle zákona, mohl by stěžovatel podat v rámci předmětného zadávacího řízení (v závislosti na zadávacím postupu zvoleným zadavatelem) nabídku, která by mohla být pro Městys Suchdol výhodnější než nabytí akcií společnosti Vodohospodářská společnost Vrchlice-Maleč, a.s. za 6213 Kč/kus (ať již by to bylo formou zprostředkování prodeje takových akcií společnosti Vodohospodářská společnost Vrchlice-Maleč, a.s. za nižší cenu u zájemců o prodej takových akcií, o nichž stěžovatel ví, nebo formou poskytnutí poradenství při vytvoření výhodnějšího modelu participace na společnosti Vodohospodářská společnost Vrchlice-Maleč, a.s., případně při zajištění vkladu daného majetku do jiné vodohospodářské společnosti výměnou za akcie či podíl takové obchodní společnosti za výhodnějších podmínek, než je tomu v daném případě) a mohla by tedy být se stěžovatelem následně uzavřena smlouva na realizaci předmětné veřejné zakázky.“ Z uvedeného je zřejmé, že se navrhovatel ohrazoval rovněž proti zvolenému postupu spočívajícímu ve vložení vodohospodářské infrastruktury zadavatele do vybraného dodavatele, neboť nabízel zadavateli alternativní postupy vedoucí k naplnění záměru zadavatele (správa a provoz vodohospodářské infrastruktury).
37. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 As 139/2020-125 konstatoval ve svém závěru následující: „Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že si je vědom toho, že u korporátních akvizic je postup v zadávacím řízení velice těžko představitelný, neboť zadavatel má typicky (a oprávněně) zájem o konkrétní společnost. Neznamená to však, že vždy nastane situace, že požadavky zadavatele může splnit pouze jediný dodavatel (např. v nynější věci žalobce minimálně zvažoval tři různé varianty). Zákon o zadávání veřejných zakázek navíc počítá s tím, že předmět veřejné zakázky může být splněn pouze určitým dodavatelem, a upravuje i takové druhy zadávacích řízení, v rámci kterých fakticky dochází k vyloučení hospodářské soutěže (viz § 63 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek), jak uváděl i předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí.“ Lze tedy uzavřít, že má-li zadavatel zájem o vstup do konkrétní společnosti, a jeho požadavky tak může splnit jediný dodavatel, může veřejnou zakázku zadat prostřednictvím JŘBU. Uvedený závěr jistě lze vztáhnout k investičnímu nákupu akcií, kdy zadavatel má oprávněný zájem o akcie určité společnosti z titulu jejich výhodnosti. V posuzovaném případě však zadavatel svým postupem zjevně chtěl zajistit provoz a správu své vodohospodářské infrastruktury prostřednictvím vybraného dodavatele. Pořízením akcií výměnou za vložení vodohospodářské infrastruktury tak zadavatel de facto zcela bez soutěže vybral dodavatele, aniž by se jednalo o jediný možný postup vedoucí

k naplnění záměru zadavatele. Ostatně jak zmínil Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozhodnutí, i v tam posuzovaném případě, kdy zadavatel pořizoval akcie a závod přepravní společnosti, se nejednalo o situaci, kdy požadavky zadavatele mohl splnit pouze jediný dodavatel.

38. Na tomto místě je třeba připomenout, že sám zadavatel ve správním řízení přiznal, že důvodem vstupu do vybraného dodavatele je zajištění správy vodohospodářské infrastruktury na území zadavatele (viz vyjádření zadavatele k návrhu navrhovatele: „*nesmí být ztráceno ze zřetele, že zadavatel vstupuje do VHS proto, aby zajistil řádnou správu vodohospodářské infrastruktury na území městyse Suchdol*“ nebo „*V tomto scénáři by pak mohl zadavatel dokonce dospět do naprosto paradoxní situace, že se sice stane akcionářem VHS, nepodaří se mu však do této společnosti vložit vodohospodářskou infrastrukturu a základní cíl celé operace tedy zůstane nenaplněn, byť se již zadavatel stal akcionářem VHS a za nakoupené akcie utratil nemalé finanční prostředky.*“). Nemůže tedy být sporu o tom, že záměrem zadavatele bylo zajistit provoz a správu vodohospodářské infrastruktury a vstup do vybraného dodavatele byl pouze jedním z možných postupů, jak záměr naplnit. Jestliže existovalo více dodavatelů, kteří mohli naplnit záměr zadavatele, nejednalo se o situaci, kterou ve výše citovaném rozsudku popsal Nejvyšší správní soud. Zadavatel totiž rozhodl o realizaci svého záměru určitým způsobem, aniž by provedl transparentní zadávací řízení na provoz a správu vodohospodářské infrastruktury, což byl jeho deklarovaný záměr. Lze tedy dovést, že byt zadavatel uzavřel smlouvu s vybraným dodavatelem v JŘBU (a nikoliv postupem mimo zadávací řízení), postupoval ve vztahu ke svému skutečnému záměru přesně takovým postupem, který napadal navrhovatel ve svých námitkách, a de facto vybral dodavatele pro zajištění provozu a správy vodohospodářské infrastruktury bez jakékoli soutěže.
39. Jak je uvedeno výše, navrhovatel proti postupu zadavatele, kterým chtěl upsat akcie vybraného dodavatele se současným vkladem vodohospodářské infrastruktury do jeho základního kapitálu, aniž by svůj záměr zveřejnil, podal námitky. Tím začala běžet blokační lhůta dle § 246 odst. 1 písm. c) zákona ve spojení s § 251 odst. 3 zákona v délce 25 dnů. O její délce není mezi účastníky správního řízení sporu, ale zadavatel tvrdí, že tím, že od postupu mimo zadávací řízení ustoupil a uzavřel smlouvu v JŘBU, došlo k vyčerpání smyslu blokační lhůty, neboť k uzavření smlouvy došlo jiným postupem, než proti kterému v námitkách brojil navrhovatel. Jak bylo však uzavřeno shora, navrhovatel napadal konkrétní postup zadavatele směřující k uzavření detailně specifikované smlouvy, který označoval jako postup mimo zadávací řízení, neboť ve Věstníku veřejných zakázek ani na profilu zadavatele neuveřejnil zadavatel žádné informace o vyhlášení zadávacího řízení na veřejnou zakázku na nabytí akcií. Blokační lhůta vztahující se k napadenému postupu zadavatele směřujícímu k uzavření smlouvy běžela od 24. 1. 2021 do 2. 2. 2021.
40. Uzavřením smlouvy dne 29. 1. 2021 tak zadavatel znemožnil navrhovateli podání návrhu k Úřadu na uložení nápravného opatření například podle § 263 odst. 7 zákona, tedy možnosti, kterou mu měla zákonná blokační lhůta zajišťovat až do dne 2. 2. 2021. Nelze tedy souhlasit s tvrzením, že blokační lhůta ztratila svůj smysl nebo že vzhledem k faktickému vyhovění námitkám nemohla navrhovateli postupem zadavatele vzniknout žádná újma. Navrhovatel totiž v námitkách brojil nejen proti skutečnosti, že zadavatel postupuje mimo zadávací řízení, ale zejména proti samotnému konkrétnímu postupu směřujícímu k uzavření smlouvy, který zadavatel měl realizovat. K jeho nápravě uzavřením smlouvy v JŘBU nijak nedošlo, poněvadž

neveřejnost JŘBU je v zásadě obdobná jako v případě postupu mimo zadávací řízení. Skutečnost, že proti JŘBU nejsou běžně námitky vzhledem k jeho neveřejnosti podávány, neznamená, že proti postupu v JŘBU nelze námitky podat, naopak ustanovení § 241 odst. 2 písm. b) zákona umožňuje podat námitky proti zvolenému druhu zadávacího řízení, a tím současně aktivovat blokační lhůtu. Jestliže navrhovatel zjistil záměr zadavatele a brojil proti němu námitkami, které zadavatel nijak nevypořádal, nelze navrhovateli takový postoj zadavatele přičítat k tíži a upírat mu jeho zákonnou možnost efektivní obrany. Stejně tak nelze aprobovat postup zadavatele, který podané námitky nijak nevypořádal, ale toliko napadený postup bez dalšího realizoval pouze s tím rozdílem, že jej realizoval jako postup v JŘBU. V posuzovaném případě tak byl navrhovatel zbaven možnosti bránit se u Úřadu před postupem zadavatele před uzavřením smlouvy a je jen shodou okolností, že dosud nebyl splněn celý předmět smlouvy, a navrhovateli tak zbývá možnost bránit se postupu zadavatele alespoň návrhem na uložení zákazu plnění smlouvy.

41. Na závěr lze doplnit, že aprobace postupu zadavatele, který by v blokační lhůtě realizoval zcela konkrétně namítaný postup uzavření přesně specifikované smlouvy s tím, že je namítáno uzavření této smlouvy mimo zadávací řízení, zatímco on ji uzavírá v JŘBU, by znamenala aprobaci přepjatého formalismu. Lze pouze připomenout, že Ústavní soud ve své konstantní judikatuře přepjatý formalismus orgánům veřejné moci netoleruje.
42. Vzhledem k tomu, že zadavatel v rozkladu nepřednesl žádné nové skutečnosti či argumenty, lze uzavřít, že Úřad v napadeném rozhodnutí, vázán závěry rozhodnutí o rozkladu navrhovatele, rozhodl správně a v souladu se zákonem, když uložil zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku, neboť předmětná smlouva byla uzavřena postupem podle § 254 odst. 1 písm. b) zákona přes zákaz jejího uzavření stanovený v § 246 odst. 1 písm. c) zákona, tj. před uplynutím lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele běžící od podání námitek navrhovatelem dne 8. 1. 2021 do 2. 2. 2021.

K tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

43. Zadavatel v rozkladu namítá, že se Úřad v napadeném rozhodnutí nevypořádal se všemi tvrzeními, které zadavatel uvedl ve svém vyjádření k podkladům napadeného rozhodnutí ze dne 28. 7. 2021, čímž způsobil jeho nepřezkoumatelnost. Zadavatel ve zmíněném vyjádření k podkladům napadeného rozhodnutí projevil nesouhlas s posouzením běhu blokační lhůty a požádal o uvedení, jaký měl dle Úřadu být správný postup zadavatele při vstupu do vybraného dodavatele úpisem nových akcí.
44. K této námitce považuji za nutné poznamenat, že Úřad se otázkou běhu zákonné blokační lhůty v posuzovaném případě zabýval v bodech 108–113 napadeného rozhodnutí, v němž byl vázán závěry rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu navrhovatele. I v něm se předseda Úřadu k otázce běhu zákonné blokační lhůty vyjadřoval. Zadavatel potom ve vyjádření k podkladům napadeného rozhodnutí toliko rozporoval závěry rozhodnutí o rozkladu navrhovatele, přičemž nelze hovořit o tom, že by se následně Úřad v napadeném rozhodnutí nevypořádal s některými námitkami zadavatele. Nesouhlas zadavatele s posouzením Úřadu nemůže sám o sobě zakládat nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
45. Lze připustit, že odůvodnění dosud vydaných rozhodnutí ve správním řízení mohou vzhledem ke specifčnosti a složitosti řešené problematiky působit mírně nepřehledným dojmem, neboť se v posuzovaném případě prolíná posouzení toho, že zadavatel postupoval

mimo zadávací řízení (vzhledem k běhu blokační lhůty), a samotného postupu zadavatele při snaze naplnit svůj záměr. Nejedná se však v žádném případě o takové nedostatky odůvodnění, které by způsobily jeho nepřezkoumatelnost, jak tvrdí zadavatel. V tomto rozhodnutí tak bylo přistoupeno ke komplexnímu shrnutí odůvodnění závěrů Úřadu a předsedy Úřadu tak, aby bylo účastníkům řízení patrné, jaké závěry Úřad a předseda Úřadu při posouzení věci vyvodili. Toto rozhodnutí vychází pouze z podkladů obsažených ve spise, které jsou shrnuty v napadeném rozhodnutí. Rovněž toto rozhodnutí neobsahuje žádná nová tvrzení či právní závěry, které by mohly účastníkům řízení způsobit újmu spočívající v tom, že by jim byla odňata možnost bránit se proti nim opravným prostředkem, nejedná se ani o tzv. překvapivé rozhodnutí.

46. Takový postup je zcela v souladu se závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47, z něhož se podává: *„Odvolací správní orgán proto může odstranit vady odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně tím, že odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí doplní svým odůvodněním [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu z roku 2004]. Takto může odvolací správní orgán postupovat za podmínky, že výroková část rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v souladu s právními předpisy i věcně správná, odůvodnění nicméně obsahuje určité rozpory, které ne zcela odpovídají obsahu výrokové části a které lze odstranit pomocí podkladů rozhodnutí obsažených ve spise. Tento postup odvolacího správního orgánu však nesmí porušit zásadu dvojinstančnosti správního řízení.“*
47. K žádosti zadavatele o vysvětlení, jak mají zadavatelé postupovat při originálním nabývání nově upisovaných akcií, je třeba konstatovat, že Úřad je zákonem zmocněn toliko k přezkumu postupu zadavatele ve vztahu k zákonu, a to vždy v konkrétním případě. Úřad tak nemůže nad rámec přezkumu vymezený návrhem navrhovatele poskytovat obecně závazný návod všem zadavatelům, jak mají postupovat při získávání akcií originálním způsobem. Zadavatele lze odkázat alespoň na obecný výklad Nejvyššího správního soudu k nabývání akcií v zadávacím řízení poskytnutý v rámci zde citovaného rozsudku ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 As 139/2020-125. Jako možnou variantu postupu zadavatele lze rovněž zmínit postup, který předseda Úřadu popsal již v bodě 26 rozhodnutí o rozkladu navrhovatele, a sice vytvoření interního (in-house) dodavatele podle § 11 zákona společně s okolními obcemi, jejichž vodohospodářská infrastruktura navazuje na infrastrukturu zadavatele. Je však třeba zopakovat, že ve zde posuzovaném případě takový postup nikdy nebyl tvrzen, prokazován a nevyplývá ani z výpisu z obchodního rejstříku.

VIII. Závěr

48. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zohlednění účastníky řízení uvedených skutečností a důkazů, na základě zjištění, že Úřad postupoval v případě napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.
49. Lze shrnout, že zadavateli bránila v uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem zákonná blokační lhůta, jejíž běh započal podáním námitek navrhovatele proti postupu zadavatele směřujícímu k uzavření smlouvy, kterými se zadavatel nezabýval a nijak je nevypořádal. Úřad proto správně a v souladu se zákonem uložil zadavateli zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku podle § 264 odst. 1 zákona. Navrhovatel byl k podání návrhu aktivně legitimován, neboť mu hrozila potenciální újma spočívající v nemožnosti realizovat záměr zadavatele,

kterým bylo zajištění provozu a správy vodohospodářské infrastruktury na území zadavatele. Úřad se rovněž vypořádal se všemi tvrzeními zadavatele, pročež napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti.

50. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Mgr. Tomáš Hrstka, advokát, Teplého 2786, 530 02 Pardubice
2. Mgr. Jan Seidel, advokát, Přístavní 531/24, 170 00 Praha 7
3. Vodohospodářská společnost Vrchlice – Maleč, a.s., Ku Ptáku 387, 284 01 Kutná Hora

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy